

IslamHouse.com

مرکز اصوات
Osoul Center
www.osoulcenter.com

Download From; Aghalibrary.com

Pashto
پښتو

د شیعگانو عقیده

ليکوال: عبدالله بن محمد السلفي

ژباړن: لقمان حکيم حکمت

Download From; Aghalibrary.com

من عقائد الشيعة

تأليف

عبدالله بن محمد السلفي

ترجمة

نقمان حكيم حكمت

مراجعة

عبدالرحيم سلطان

PASHTO
بشتو

Download From; Aghalibrary.com

Download From; Aghalibrary.com

أعد هذا الكتاب وصمّم من قبل مركز أصول، وجميع الصور المستخدمة في التصميم يملك المركز حقوقها، وإن مركز أصول يتيح لكل مسلم طباعة الكتاب ونشره بأي وسيلة، بشرط الالتزام بالإشارة إلى المصدر، وعدم التغيير في النص، وفي حالة الطباعة يوصي المركز بالالتزام بمعاييرته في جودة الطباعة.

+966 504 442 532

+966 11 445 4900

+966 11 497 0126

P.O.BOX 29465 Riyadh 11457

osoul@rabwah.com

www.osoulcenter.com

Download From; Aghalibrary.com

Download From; Aghalibrary.com

لړلیک

۹	شیعگان کله رابنکاره شول؟
۱۱	شیعگانو ته ولې روافض ویل کیږي؟
۱۵	په امامت کې شیعگان څه عقیده لري؟
۱۹	په خپلو امامانو کې د شیعگانو عقیده؟
۲۱	د رجعت عقیده چې شیعگان پرې ایمان لري؟
۲۳	د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه و باره کې شیعگان څه عقیده لري؟
۲۷	د سنیانو اړوند شیعگان څه عقیده لري؟
۲۹	د شیعگانو په نېز (تقیه) څه ته ویل کیږي؟
۳۳	د عاشوراء په ورځ کې شیعگان څه عقیده لري؟ او دهغوی په نېز یې څه فضیلت دی؟
۳۵	د رافضه شیعگانو په نېز د (طینه) عقیده څه شی ده؟
۳۷	په متعه کې د شیعگانو څه عقیده ده او څومره غور ده؟
۴۱	په بیعت کې شیعگان څه عقیده لري؟
۴۳	د اهل السنه او شیعگانو ترمنځ د خلاف اسباب څه شی دي؟

Download From; Aghalibrary.com

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على رسول الله وعلى آله وصحبه وسلم
تسلیمًا کثیرًا أما بعد:

شیعگان کله رابنکاره شول؟

شیعگان هغه وخت منځ ته راغلل چې د عبدالله بن سبأ په نوم یو یهودي رابنکاره شو، او د ال البيت (د نبوت کورنۍ) سره یې د مینې او محبت گمان لرو، په علی رضي الله عنه کې یې سخته غلو وکړه دعوه دننگله یې واچوله چې دهغه په خلافت نبي صلی الله علیه وسلم وصیت کړی دی او بیا یې د ربوبیت تر مرتبې هم پورته کړ، په دې باندې د شیعگانو کتابونه خپله هم گواهي ورکوی. قمي (شیعه) یې په خپل کتاب (المقالات والفرق) کې یې په وجود اعتراف کوي او هغه لومړی سړی یې بولي چې دعلی رضي الله عنه په امامت او بېرته راتگ باندې یې عقیده لرله، ابن سبأ یهودي لومړی هغه څوک دی چې ابوبکر او عمر او عثمان بلکې ټولو صحابه کرامو رضي الله عنهم ته یې سپکې ستغې (طعن) په څرگند ډول کول، په همدې باندې نوبختي په خپل کتاب فرق الشیعة کې او کثي په کتاب (رجال الکشي) کې او په معاصرو شیعگانو کې یې په وجود باندې محمد علی المعلم په خپل کتاب عبدالله بن سبأ الحقیقة المجهولة هم اعتراف کړی دی دا کتاب په اصل کې د یو شیعي پر کتاب (عبدالله بن سبأ و أساطیر أخرى) باندې رد دی، چې مرتضی عسکري لیکلی دی هغه په خپل کتاب کې د عبدالله بن سبأ له شخصیت څخه په تپه انکار کړی دی.

او اعتراف د دلیلونو سرخیل دی، سره له دې چې مذکوره خلک د شیعگانو مذهبي علماء دي.

Download From; Aghalibrary.com

شیعگانو ته ولې روافض ویل کیږي؟

شیعگانو ته روافض ځکه ویل کیږي چې دوی زید بن علي بن الحسين ته راغلل او ورته یې وویل: چې له ابوبکر او عمر نه براءت اعلان کړه، ترڅو مونږ ستا په ملګرتیا کې پاتې شو،

هغه ورته وویل: ابوبکر او عمر مې د نېکه ملګري ول، او زه ورسره مینه لرم،

شیعگانو ورته وویل: (إِذَا تَرَفَضُكَ) بیا به دې مونږ پرېږدو

نوځکه ورته روافض ویل کیږي،

اوڅوک چې ورسره په بیعت کې پاتې شول نو (زیدیه) ورته وویل شول،

رافضی شیعگانو ته امامیه، اثنا عشریه او جعفریه هم ویل کیږي

د شیعگانو په نېز د (بداء) عقیده څه ته ویل کیږي چې باور پرې لري؟

(بدا) په اصل کې د پتوالي نه وروسته بنکاره کېدو ته ویل کیږي، او د نوي

فکر او رایې نشأت ته (بداء) هم ویل کیږي

خوپه دواړو معناگانو کې د بداء مطلب دا دی چې مخکې ورنه جهالت او

ناپوهي وي، د الله پاک په حق کې د (بداء) دواړه معناگانې هېڅ امکان نه لري خو

بیا هم شیعگان یې الله ته منسوبوي، له ریان بن صلت نه روایت دی هغه وايي:

ما له رضا نه واورېدل چې ویل یې الله هېڅ پیغمبر نه دی راستولی مگر

په دې چې شراب حرام کړي او په (بداء) د خلکو عقیده جوړه کړي، او له

ابوعبداللہ علیہ السلام نه روایت کوي: د بداء په خپر بل هېڅ نشته چې د الله عبادت پرې وکړی شي.

مالک الجهني وايي: ما له ابوعبداللہ علیہ السلام نه اورېدلي دي ويل يې: که خلکو ته د دې معلومات وی چې په بداء کې خبرې کول خومره ثواب لري نو په بداء کې به له خبرو نه نه وی سترې شوی.

مسلمانان وروره! وگوره چې شیعگان الله پاک ته څنگه جهل او جهالت منسوبوي، حالانکه الله پاک د خپل ځان متعلق وايي:

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ﴾ [سورت نمل: 65]

ورته ووايه چې په اسمان او ځمکه کې له الله نه بغير نور څوک پت او پناه نه پېژني.

په هغه قرانکريم کې شیعگان څه عقیده لري چې زمونږ مخې ته پروت دی او الله يې په خپله حفاظت کوي؟

رافضه طبقه خلک چې په دې وخت کې په (شیعگانو) شهرت لري وايي: کوم قران چې له مونږ سره دی، بيخي هغه قران نه دی چې په پېغمبر صلی الله عليه وسلم باندې الله پاک نازل کړی و، بلکې په دېکې تحريف او تبديل شوی دی، لاس وهنې پکې شوي دي.

د شیعگانو جمهور محدثين پر دې عقیده لري چې په قران کې لاس وهنې شوي دي، دا خبره نورې طبرسي په خپل کتاب (فصل الخطاب في تحريف كتاب رب الأرباب) کې هم ذکر کړې ده، محمد بن يعقوب کليني په خپل کتاب (اصول الكافي) کې د (أنه لم يجمع القرآن كله الا الأئمة) باب لاندې له جابر نه

روایت کوي چې له ابو جعفر نه يې اورېدلي دي ويل يې ، په خلکو کې که هرڅوک د ټول قران لکه څنګه چې الله نازل کړی دی د راغونډولو دعوه ولري نو غټ او سوچه دروغجن دی له علي بن ابي طالب او له هغه نه وروسته امامانو نه بغير بل هېڅ چا قران لکه څنګه چې الله نازل کړی دی هېڅ چا نه راغونډ کړی دی او نه يې حفظ کړی دی.

هشام بن سالم له ابو عبدالله عليه السلام څخه روایت کوي هغه وايي: کوم قران چې جبريل عليه السلام محمد صلی الله عليه وسلم ته راوړی دی اولس زړه ایتونه يې لرل.

او ددوي شيخ مجلسي ددي روایت توثيق کړی او په خپل کتاب مرآة العقول کي وايي: حديث موثوق او صحيح دی.

بيا وايي: چې دا روایت صحيح دی خو پته دي نه وي چې دا روایت او ددي په څير نور ډير صحيح او صريح روايتونه شته چې د قران په کمي او تغيير باندي دلالت کوي، اودا روايتونه زما په نيز باندي تواتر معنوي درجي ته رسېږي.

د دې مطلب دا دی چې د کوم قران دعوه شیعگان لري له اوسمهال موجود قران نه يې ایتونه ډېر ول، سره له دې چې د قران د حفاظت ذمه دارې دري ځله الله پاک په خپله اخستې ده! نعوذ بالله. که څه هم د (تقيه) په بنسټ شیعگان د نورې طرسي له کتاب نه براءت اعلاني، خود د کتاب اړوند د شيعه علماو په سلګونو داسي اقوال شته چې دقران په تحريف او تبديل باندي کلکه عقیده لري، او په دي بي کلک ايمان دی خو شیعگان دا نه غواړي چې په قران کي د تحريف اړوند عقیده يي خلکو ترمنځ اله گوله جوړه کړي.

په امامت کې شیعگان څه عقیده لري؟

د شیعگانو په نېز د امامت عقیده هغه اصل دی چې د ټولو حدیثونو مدار یې په همدې دی، او همدا یې د عقیدې بنسټ دی، د امامت عقیدوي اثر یې په فقهي او تفسیرونو او نورو علومو کې بیخي څرگند بریښي.

محمد حسین کاشف الغطاء د امامت تعریف داسې کوي:

امامت د نبوت په څېر الهي منصب دی، لکه څنګه چې الله پاک د نبوت او رسالت لپاره د خپلې مرضی له مخې خلک غوره کوي او د رسالت تایید یې په معجزاتو کوي چې د الله له پلوه معجزات د نص وجوي حکم لري، همدا راز الله پاک د امامت لپاره هم خلک غوره کوي او خپل پیغمبر ته امر کوي چې په امامت یې نص خلکو ته واوړوي، او له ځان څخه وروسته یې د خلکو لپاره فرمانروا وګماري (تعین کړي).

نعمة الله جزائري د امامت متعلق وايي: عام امامت له نبوت او رسالت څخه هم پورته مرتبه لري.

هادي طهراني یې اړوند وايي: امامت پر نبوت باندې تفوق لري، له دې کبله چې امامت دریمه مرتبه ده نو ځکه خو الله ابراهیم علیه السلام ته له نبوت او دوستانې څخه وروسته ورکړه.

تر دې چې امامي شیعگانو د شهادتینو چې د ګردو نېکو عملونو مدار او قبول ورپسې ترل شوی دی ساقط ګرځولي دي او پر ځای یې ورله مزعوم

امامت قابل اعتراف او بنسټ گرځولی دی کليني په خپل سند باندې له ابوجعفر څخه روايت کوي هغه وايي ، اسلام پر پنځه شيانو جوړ شوی دی لمونځ ، زکات ، روژه ، حج او ولايت ، خو د ولايت په څېر بل څه ته دومره ترجيح نه ده ورکړل شوې ، خلکو څلورو شيانو ته زياته ترجيح ورکړه خو ولې ولايت يې پر ځای پرېښود.

د اثنا عشري امامي شیعگانو په نېز ولايت عظيم قدر او احترام لري ، تر دې چې اثنا عشري شیعگان د هغه چا په کفر او ابدي دوزخيتوب عقیده لري چې له ولايت نه منکر وي .

مجلسي په بحار الأنوار (۲۷ / ۱۶۶) کې باب اينېې دی چې د ولايت له عقيدې نه بغير الله پاک هېڅ نېک عملونه نه قبلوي .

د بابويه څوې قمي وايي : زمونږ په عقیده د علي عليه السلام او ورڅخه د وروسته امامانو له امامت څخه د منکر حکم داسې دی لکه د انبياؤ له نبوت څخه انکار کول .

بيا وايي : په هغه چا کې زمونږ عقیده چې علي عليه السلام په امام مني خو د نورو امامانو څخه منکر وي داسې دی لکه د ټولو انبياؤ نبوت چې مني خو د نبي صلی الله عليه وسلم نبوت نه تسليموي .

کوم مسلمانان چې له امامت څخه منکر دي اړوند يې شيعه عالم طوسي د شیعگانو عقیده داسې ذکر کوي .

د امامت نه منل داسې کفر دی لکه نبوت نه منل چې کفر دی ، ځکه چې په دواړو (امامت او نبوت) باندې جهل يوشی دی .

بل شیعہ عالم مفید دامامی شیعگانو اجماع ذکر کرې ده چې څوک له امامت نه منکر وي هغه کافر او په جهنم کې به هم په ابدی توگه وي، هغه وایي: امامی شیعگان په دې متفق دي چې که څوک د یو امام امامت هم ونه مني او د الله د فرض کرې اطاعت څخه انکار وکړي نو دا سپری کافر، گمراه، او د تل لپاره به په اور کې وي.

کرانه لوستواله وروره! وگوره چې امامی شیعگان د امامت او ولایت څخه منکر څنگه کافر بولي، سره له دې چې دوی یې خپله ثقل اصغر بولي، خو په قران کې د تحریف په عقیده قایل ته کافر نه وایي سره له دې چې دوی ورته بېرته ثقل اکبر هم وایي.

په خپلو امامانو کې د شیعگانو عقیده؟

رافضي شیعگان عقیده لري چې امامان یې معصوم دي او په غیبو باندې علم لري، کليني په اصول الکافي کې نقل کوي چې جعفر صادق وايي: مونږ دالله د علم خزانچیان یو مونږ معصوم قوم یو او خلک مو په فرمانبرداری باندې مامور دي او زموږ له نافرمانۍ څه منعه راغلې ده د اسمان نه لاندې او د ځمکې پر سر په هر چا باندې مونږ د الله کامل حجت یو.

کليني همدا راز په کافي کې د (أن الأئمة اذا شأوا أن يعلموا علموا) باب لاندې له جعفر الصادق نه روایت کوي فرمایي:

که امام وغواړي چې په څه شي پوهه شي پوهېدی شي، او چې کله مړ کیږي پخپل مرگ باندې خبر وي، او مرگ یې هم د خپل اختیار نه بغیر نه وي.

خميني برباد شوی په خپل کتاب (تحریر الوسيلة) کې وايي:

هر امام مقام محمود او لويه درجه لري، امام داسې تکويني واک او اختيار لري چې د نړۍ ټول مخلوق یې د واک لاندې ذليل وي.

بيا وايي: مونږ (دولس واره امامان) له الله سره څه شمېر حالات لرو چې دغه حالتونه ورسره نه نژدې ملائک لري او نه کوم راستول شوی پېغمبر.

محترم لوستواله وروره! که غواړې چې د شیعگانو او شرک او غلو څخه په سمه توګه و خبرېږي نو معاصر شيعي عالم د علی رضي الله عنه اړوند دا شعرونه ولوله:

أبا حسن أنت عين الإله
 ابوحسنه! ته پخپله حق معبود يې
 وعنوان قدرته السامية
 او د حق معبود د قدرت او توان نښه يې
 وأنت المحيط بعلم الغيوب
 ته په ټولو غيبی امورو باندې شامل علم لرې
 فهل تعزب عنك من خافية
 ايا دا به سمه وي چې ستا له علم نه څه پټ شته؟
 وأنت مدير رحى الكائنات
 ته دټولو کائناتو د ميچن قابو کونکی يې
 ولك أبحارها السامية
 او د ټولې نړۍ لوی لوی سمندرونه ستا په واک کې دي
 لك الأمر إن شئت تحيي غداً
 واكتول ستا دی که دې خوښه وي سبا ته هم پېدا کول کولی شي
 وإن شئت تسفح بالناصية
 او که وغواړې نو د تندي له وينبتوو نه نيول کولی شي

د رجعت عقیده چي شیعگان پري ايمان لري؟

یواځې دا نه بلکې شیعگان د رجعت په نوم دیني بدعت هم لري، مفید (شیعه عالم دی) وايي: امامي شیعگان د ډېرو مرو په بېرته د وجوي راکړځېدو عقیده لري.

د شیعگانو په گومان رجعت دا دی چې اخر وخت کې به یې د (قائم) په نوم اخرنی امام راشي، له سرداب څه به راووځي او ټول سیاسي مخالفین به ذبح کړي، او شیعگانو ته به خپل هغه حقوق بېرته ورکړي چې د وخت په تېرېدو سره ترې نورو ډلو تېلو غصب کړي دي.

سید مرتضی په خپل کتاب (المسائل الناصريه) کې وايي: د مهدي (د دوی دولسم امام چې قائم ورته ويي شي) په وخت کې به ابوبکر او عمر په ونه کې په درا وځړول شي، او له دار وروسته به ونه وچه کړسه شي.

مجلسي په خپل کتاب (حق اليقين) کې له محمد الباقر نه نقلوي:

کله چې مهدي راشي نو ام المؤمنین عايشه به بېرته راژوندۍ کړي او حد به پرې قائم کړي.

دلته له رجعت څخه د شیعگانو مطلب د شیعگانو له دښمنانو نه انتقام اخستل دي، پوښتنه دا ده چې د شیعگانو دښمنان څوک دي؟

مسلمانان وروړه! راوان روایت کې به درته واضحه شي چې د اهل السنه والجماعت (مسلمانانو) سره شیعگان څومره حسد لري؟ او بېرته له يهودانو او نصرانيانو سره څومره مينه لري.

مجلسي په خپل کتاب (بحار الأنوار) د ابوبصير په روايت ذکر کوي چې
ابوعبدالله عليه السلام ما ته وويل:

ای ابو محمد! لکه زه چې مهدي ته گورم اود خپل اهل او عيال په ملتيا په
مسجد السهله کې رابنکته شي بيا ورته ما وويل: له اهل ذمه سره به څه کوي؟

هغه وويل: د رسول الله صلى الله عليه وسلم په څېر به ورسره روغه جوړه
وکړي، خوله پوره ذلت او هوان سره به ټيکسونه هم ادا کوي، ما ورته وويل: او
له تاسو سره چې څوک دنمني کوي؟

هغه وويل بيشکه الله پاک به د دوي ويني مونږ ته رواه کړې کله چې
زمونږ مهدي منتظر راشي، نن ورځ د دوي ويني په مونږ او تاسو باندي حرامي
دي، خيال کوه چې څوک دي دوکه نه کړې، خو چې کله زمونږ مهدي منتظر
راشي هغه به د دوي نه د الله پاک او دهغه د رسول او زمونږ ټولو دپاره بدله او
انتقام اخلي.

وگوره مسلمانان روره د شيعگانو مهدي څرنګه د يهودو او نصارا سره روغه
جوړه کوي، او د دوي په مقابل کي د اهل سنت والجماعت سره جنگ کوي.

د رسول الله صلى الله عليه وسلم صحابه و باره کې شيعگان څه عقیده لري؟

په صحابه کرامو رضي الله عنهم اجمعين کې د شيعگانو عقیده سپورې
ستغې ويل او هغوی کافر گڼل دي.

کليني په (فروع الکافي) کې له ابوجعفر څخه ذکر کړيدي هغه وايي: د نبي
کريم صلى الله عليه وسلم نه وروسته د دريو صحابه کرامو نه بغېر ټول مرتد
شوي دي، ما وويل: کوم درې نه دي مرتد شوي؟

هغه وويل: مقداد بن اسود، ابوذر الغفاري او سلمان فارسي.

مجلسي په بحار الأنوار کې ذکر کړي دي چې د علي بن الحسين يو غلام
وايي:

چې زه ورسره يوه ورځ ايکي يواځې وم، ما ورته وويل: پر تا مې حق
جوړېږي چې ابوبکر او عمر باره کې راته کره او سم معلومات راکړې،

هغه وويل: دواړه کافران دي او هغه څوک هم کافر دی چې له دواړو سره
مينه لري.

ابوحمره الشمالي وايي: له علي بن الحسين څخه د ابوبکر او عمر اړوند
ويوښتل شول هغه وويل: دواړه کافران دي او چې څوک ورسره مينه لري هم
کافر دي.

دلته د ددي خبري يادونه ضروري ده چې علي بن الحسين او اهل بيت ټول

ددې خبرو نه بيزاره دي بلکه دا خبرې شیعگانو په هغوي باندې د ځانه دروغ ويلي دي، الله دي دوي مړه کي کوم طرف ته گارې روان دي.

تفسير قمي کې د (وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ)

(وينهي عن الفحشاء والمنكر والبغى) ايت لاندې ليکي فحشاء ابوبکر دی، منکر عمر دی او بغی عثمان دی.

مجلسي په بحار الأنوار کې ذکر کوي: په ابوبکر او عمر او امثالو باندې يې د کفر، دلعت او کنځلو د ثواب دليلونه دومره ډېر دي چې په دې کتاب کې نه بلکې په ډېرو کتابونو کې به راغونډ نه شي، کوم دليلونه چې مونږ راوړي دي دهغه چا لپاره بسيا کوي چې الله يې سمې لارې ته د هدايت اراده کړي وي.

د عاشورا په ورځ دوي يو سپي راولي او عمر ورته وايي، بيا دغه سپي دوي په لرگو باندې وهي او په کابو يي ولي تردې چې مړ شي، بيا يوه چيلی راولي او عائشه ورته وايي، بيا شروع شي چې ورغني تري وباسي، بيا يي په بوتانو او چپلو باندې وهي تردې چې مړه شي.

همدغه شان شیعگان په هغه ورځ باندې چې عمر فاروق په کي په شهادت ورسيد د خوشحالی اختر لمانځي او د عمر فاروق رضي الله عنه قاتل ته د شجاع الدين بابا لقب ورکوي.

نو مسلمانان وروره! شیعگان څومره ډېر خبيث او کپنه گر او له دين څخه وتلي او کافر دي چې له انبياؤ وروسته په غوره ترينو خلکو کې څه ډول ناکاره عقیده لري؟

چې الله پاک او رسول الله صلی الله علیه وسلم بې صفتونه کړي دي، ټول امت یې په عدالت او فضیلت اجماع کړې ده، تاریخ یې هم په جهادونو، اسلام ته په سبقت او خیریت باندې ښه گواه دی.

د سنیانو اړوند شیعگان څه عقیده لري؟

د شیعگانو عقیده دا ده چې د سنیانو شتمني او وینې دواړه مباح او روا دي صدوق (لوی شیعه دی) په خپل کتاب (العلل) کې د داود بن فرقد په روایت مسندا ذکر کوي: چې ما ابو عبدالله علیه السلام ته وویل: د ناصبیانو (سنيانو) باره کې څه وايې؟ هغه وویل: وینه یې حلاله ده خو زه درباندي وېرېم خو که دېوال پرې راوغورځوې یا یې بحر ته وارتوې ترڅو درباندي گواهي ونه کړي او توان دې وي ويې کړه ما ورته وویل: په شتمني کې یې څه وايې؟

هغه وویل: چې څومره دې توان وي هومره ترې واخله، همدا راز شیعگان عقیده لري چې سنيان د یهودو او نصرانیانو نه هم سر سخته کافر دي، ځکه یهودان اصلي کافران دي او سنيان مرتد کافران دي، او د ارتداد کفر په اجماع سره غلیظ کفر دی.

له دې کبله شیعگان د سنیانو په ضد د کفارو سره مرسته کوي او تاریخ په دې ډېرېښه گواه دی.

په (وسائل الشیعه) کې له فضیل بن یسار څخه نقلوي هغه وايي: ما له ابوجعفر نه وپوښتل چې ایا شیعه زنانه ناصب (سني) ته په نکاح ورکولی شم؟ هغه وویل: نا سني خو کافر دی او نواصب اهل السنه والجماعت هغه چا ته وايي چې له علی بن ابی طالب رضی الله عنه سره دښمني لري، خو ولې شیعگان بیا سنیانو ته نواصب وايي.

حُكْمه سنیان دابوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم خلافتونه په علي رضي الله عنه باندې مقدم بولي.

او د درې وارو فضیلت په علي رضي الله عنه باندې د نبي صلی الله علیه وسلم د دور خبره ده.

د شیعگانو په نېز (تقیه) څه ته ویل کیږي؟

د شیعگانو معاصر دین پوهه تقیه داسې تعریفوي: تقیه هغه قول او فعل ته ویل کیږي چې ته یې عقیده نه لرې چې له ځان او مال څخه دي متوقع ضرر دفع کړې او خپل کرامت خوندي وساتي.

کليني په اصول الکافي کې وايي: ابو عبدالله عليه السلام وايي: ای ابو عمره! نهه برخې د دین تقیه ده، که څوک تقیه نه کوي دین هم نه لري، په شرابو او مسح علی الخفین نه بغېر تقیه په هر څه کې روا ده.

کليني له ابو عبدالله عليه السلام څخه دا هم نقلوي چې هغه وايي: پر خپل دین وډار شئ او پر تقیه یې حفاظت وکړئ څوک چې تقیه نه لري ایمان هم نه لري.

العیاذ باللّٰه، د رافضه شیعگانو حال تر دې رسېدلی دی چې په تقیه سره له الله نه بغېر په بل چا لورې او قسم هم خوري.

حر العاملي (لوی شیعه دی) په خپل کتاب (وسائل الشیعه) کې له ابن بکیر هغه یې له زرارې او هغه یې له ابوجفر نه روایت کوي، ما ورته وویل: پر دغه خلکو زمونږ تگ راتگ دی، مونږ ته په خپلو شتمنیو کې قسمونه راکوي او حالانکه مونږ یې زکاتونه ادا کړي وي، هغه وویل: ای زرارې! چې کله ورڅخه ډار محسوس کړې نو چې څومره یې خوښه وه هومره ورته قسمونه وخوره.

ما وویل: درخه قربان شم، طلاق او په عتاق هم ورته لوره پورته کولی شو؟ هغه وویل: هو چې څنگه یې خوښه وي.

سماعه له ابو عبدالله علیه السلام نه روایت کوي چې فرمائي: که څوک د اضطرار او اکراه په صورت کې د تقیې په بنسټ لوره او قسم وکړي نو بیخي نه گناهکارېږي.

رافضه په تقیه باندې دومره یقین لري چې حتی شیعه مذهب له دې نه بغېر نه عملي کېږي، د تقیې اصول شیعگان سرأ او جهراً کشر له مشر څخه زده کوي او په ځانگړي توگه پرې هله عمل درامد کوي چې له سختو سره مش او گریوان شي.

ای مسلمانانو له شیعگانو څخه وډار شی او بېدار شی په نجف او کربلا کې د شیعگانو څخه عقیده ده؟ او د هغوی په نهز یې زیارت څومره ثواب لري؟ شیعگان د خپلو امامانو د مزعوم او حقیقي قبرونو ځایونه په قابل د تقدیس حرم باندې پېژني دهغو په نهز کوفه، کربلاء، او قم د حرم ښارونه دي.

له صادق علیه السلام څه روایت کوي: الله د مکې په نوم حرم لري، د هغه نبي یې د مدینې په نوم حرم لري، امیرالمؤمنین هم حرم لري چې کوفه ده، او قم زمونږ حرم دی.

د شیعگانو په نهز کربلا له کعبې هم بهتري لري، په (بجاراتانوار) کې له ابو عبدالله علیه السلام څخه نقلوي چې هغه وايي: الله کعبې ته وحي وکړه چې که د کربلاء خاوره نه وه تا ته به مې غوره والی هم نه و درکړی او که هغه څوک نه ول چې کربلا یې تر ځانه رانغاړي نو ته به مې نه وې پیدا کړې، او نه به مې هغه کور پیدا کړی و چې زه پرې فخر کوم، بې حرکته شه هېڅ رپ ونه

خوږې، د کربلاء په وړاندې به ذلت او تواضع اختیار کړې او هېڅ ډول تکبر ونه کړې، ورنه درته به غصه شم او په جهنم کې به دې لولپه کړم.

بلکې د اسلام د پنځم رکن د حج له ثواب څخه هم شیعگان په کربلاء کې د حسین رضي الله عنه د قبر زیارت ډېر افضل او خیر گڼي.

مجلسي په خپل کتاب (بحار الأنوار) کې د بشیر الدهان په روایت نقلوي وايي:

چې ما ابو عبدالله عليه السلام ته وویل: له ما څخه چې کله حج پاتې شي نو د حسین قبر ته راشم؟

هغه وویل: ای بشیره! ډېرینه کار کوي، د اختر له ورځې پرته که کوم مومن انسان د حسین قبر ته په داسې حالت راشي چې په اړه یې حق معلومات لري، نو لکه د پیغمبر او یا عادل امام په قیادت کې چې یې شل قبول او منظور حجونه او عمرې کړې وې، او شل یې د هغه په ملتیا غزاگانې کړې وي،

او که د حسین قبر ته د عرفې په ورځ څوک په داسې حالت کې راشي چې په اړه یې حق معلومات لري لکه د مرسل نبي او یا عادل امام په قیادت کې چې یې زر قبول او منظور حجونه او عمرې کړې وي، او زریې د هغه په ملتیا غزاگانې کړې وي.

غلو په کې تر دې حده رسېدلې ده چې عباس الکاشاني په خپل کتاب (مصابیح الجنان) د کربلاء اړوند نهایت زیات غلو په مقام کې وايي:

په دې کې شک نشته چې په اسلامي ځایونو کې کربلا ځانگړی قداست او دیني احترام لري، د نصوصو په اعتبار چې کربلاء ته څومره قداست او شرف ورکړل شوی بل هېڅ ځمکې ته نه دی ورکړل شوی.

کربلاء د الله مقدسه او بابرکته ځمکه ده، د خضوع او تواضع ځمکه ده، د الله غوره کړي ځمکه ده او د پوره امن ځمکه ده، کربلاء د الله او د هغه د رسول حرم او اسلامي گمبده، کربلاء هغه ځمکه ده چې الله پاک پرې خپل عبادت خوښگنې او دې ته دعوت ورکوي چې د هغه عبادت دې پرې وشي، کربلاء د الله هغه ځمکه ده چې په خاوره کې يې شفا ده، کوم امتياز او شرف او فضيلت چې د کربلاء خاوره او ځمکه لري بل هېڅ ځای يې نه لري ان چې کعبه يې هم نه لري.

د عاشوراء په ورځ کې شیعگان څه عقیده لري؟ او دهنوی به نېز یې څه فضیلت دی؟

د محرم په لومړۍ لسو ورځو کې رافضي شیعگان د غم او ماتمونو لپاره د حسین رضي الله عنه په شهادت باندې د غم له کبله مجلسونو جوړوي، وېر او ژړاگانې پکې کوي، په عامو کوڅو او لارو کې په اجتماعي توګه په داسې حالت کې راوځي چې تور لباس یې اچولی وي، او عقیده لري چې دا الله ته د قربت سبب دی، په لاسونو باندې مخونه، او سيني او شاګانې وهي، د یاحسین یا حسین پر کلماتو باندې اوزونه په داسې حالت کې پورته کوي چې خپل کالي جاي هم څیروي او په ځانګړي توګه بیا د محرم په لسم باندې، تر دې چې په دې ورځ باندې په هغه ځایونو کې چې شیعگان پکې وسپړي په خصوصي توګه لکه ایران ځانونه په زنجیرونو او تورو باندې هم وهي، په دې ماتمونو یې خپل ديني علماء لا پسې راتېزوي چې له کبله یې نن د خلکو د خدا جوړ شوي دي.

د محمد کاشف الغطاء په نوم یې لوي شيخ څخه د سوکانو او څېپرو پوښتنه وشوه چې شیعگان یې کوي، هغه وویل: دا د الله د شعائرو تعظیم کول دي (وَمَنْ يُعْظَمُ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ) ژباړه: څوک چې د الله د شعائرو عظمت او احترام کوي نو دا زرونو له تقوا څخه ده.

د رافضه شیعگانو په نیز د (طینه) عقیده څه شی ده؟

له (طینه) څخه د شیعگانو په نیز د حسین رضي الله عنه د قبر خاوره مراد ده، د محمد النعمان حارثي په نوم لوی شیعیه عالم چې په شیخ المفید هم شهرت لري، په خپل کتاب (المزار) کې له ابو عبدالله علیه السلام نه روایت کوي چې هغه وايي د حسین د قبر په خاوره کې له هر ډول رنځ او بیماری څخه علاج دی، دا خاوره تر هر څه لوی دارو درمل دي رافضه شیعگان دا عقیده هم لري چې شیعگان له جلا او سنیان له جلا خاورې څخه پیدا دي.

په معینه توګه سره دواړه ډوله خاورې ګډې وډې شوي دي، په شیعگانو کې چې څومره ګناه او عصیان دی د سنیانو د خاورې له کبله، او په سنیانو کې چې څومره صلاح او امانت دی د شیعگانو د خاورې له برکته، د قیامت په ورځ به د شیعگانو ګناهونه او سرغړونې پراهل السنن (سنیانو) باندې بار شي او د سنیانو حسنات به شیعگانو ته ورکړل شي

په متعه کې د شیعگانو څه عقیده ده او څومره غوره ده؟

او دهغوی په نېز بې څه فضیلت دی؟ د شیعگانو په نېز د متعې نکاح دې ته ویل کیږي، چې بنځه یا خپل ځان پخپله او یا بې وکیل یا ولي په هغه صورت کې چې جینی وره وي - داسې سړي ته په معلوم مهر تر معلومې نیتې پورې ورکړي چې ورله حلاله وي، په دې شرط چې نسبي یا سببي مانع ونه لري لکه رضاعت، عدت او احصان العیاذ بالله!!!

متععه د شیعگانو په نېز دېر فضیلت لري، په کتاب (منهج الصادقین) د فتح الله کاشانی لیکنه کې له صادق څخه روایت کوي متعه زما او زما د پلارانو دین دی، که څوک متعه کوي زمونږ دین عملي کوي، او که څوک ترې انکار کوي زمونږ له دین څخه انکار کوي، بلکې زمونږ له دین څخه په بل دین روان دي، له حلالې منکوچې څخه د متعې څخه پیدا اولاد بهتري لري، له متعې څخه منکر کافر او مرتد دی، قبي په خپل کتاب (من لا یحضره الفقیه) کې له ابو عبدالله علیه السلام څخه روایت کوي فرمایي:

الله زمونږ په ملگرو (شیعگانو) باندې هر ډول نشه بې شراب حرام کړي دي او په عوض کې بې ورله متعه ورکړې ده.

شیعگان د متعې لپاره د بنځو معین عدد باندې هم نه دي قایل په (فروع الکافي، التهذیب، الاستبصار) کې له زراره څخه نقلوي چې ما ابو عبدالله علیه السلام ته وویل: چې ایا متعه هم له څلورونځو سره کول په کار ده؟

هغه وویل: زر بنځې هم د متعې په نکاح اخستی شې، هغوی (بنځې) خو

هسې په کرایه دي، محمد بن مسلم له ابوجعفر نه د متعې متعلق روایت کوي، چې په څلورو کې يې عدد محصور نه دی، ځکه چې نه دې بنځو ته طلاق ورکول کېدی شي، نه میراث وړی شي بلکې دوی په کرایه نیول کېږي دا به لاڅنگه سمه وي او حالانکه الله پاک وايي: (وَالَّذِينَ هُمْ لِأَفْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ)

ژباړه: او (مومنان هغه خلک دي چې) دوی خپلو فرجونو لره حفاظت کونکي دي.

(إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ)

مګر په خپلو بې بیانو او هغو وینځو لره چې د دوي بني لاسونه يې مالکان دي نو دوی ملامته نه دي.

(فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ)

که له دې نه خوا څوک تعدا او ظلم وکړي نو دوي له حده تجاوز کونکي دي

له ایت کریمه څخه په ښکاره ډول څرګندېږي چې ښځه د نکاح او یا وینځیتوب له لارې د انسان لپاره حلالېږي، او له دې خوا نورې حرامې دي، متمتع ښځه کرایه ګره ده او د نکاح ښځه نه ده، نه میراث وړې شي او نه طلاق ورکول کېږي، العیاذ باللّٰه مطلب زناګاره ده.

له دې کبله يې مذهبي شیخ طوسي په خپل کتاب (تهذیب الأحکام) کې د شریف خاندان ښځې متعه ډېره بده ګڼلې ده، هغه وايي: که ښځه له شریف خاندان او عزتمندې کورنۍ څخه وي نو په متعې اخستل يې ځکه جائز نه دي چې د هغوی لپاره شرم دی او ذلت ورپسې تړل کېږي.

فضيلت شيخ ابن جبرين الله دي ورلره درجات بلند کړي ويلي دي: د متعي په حرام والي باندي د سنت مطهره نه دليل حديث ربيع بن سبره الجهني دی وايي چي پلار مي د نبي کریم صلی الله عليه وسلم سره وو، چي نبي کریم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ای خلکو مخکي مي تاسو ته په متعه کي اجازه درکړی وه، خو دمتعي نکاح الله پاک ترقيامته پوري حرامه کړه که دچاسره هم په متعه کي زنانه وي هغه دي خوشي کړي او چي هرڅه يي ورکړي دي بيرته تري مه اخلي.

دا حديث امام مسلم روايت کړی دی د حديث شميره ۱۴۰۶

په بیعت کې شیعگان څه عقیده لري؟

د اثنا عشریه شیعگانو له حکومت پرته رافضه شیعگان نور ټول حکومتونه باطل گڼي، (الغیبة) د نعماني لیکنه کې له ابوجعفر څخه نقلوي چې هغه وایي: د قائم (منتظر مهدي) له راتگ مخکې چې څومره جنډې پورته کېږي نو چې څوک یې پورته کوي هغه طاغوت دی، که حاکم من عندالله نه وي نو له تقیې نه بهر یې اطاعت کول جواز نه لري، شیعگانو د خپلو امامانو نه بهر نور په هر چا باندې د ظالم، جابر او داسې نور لقبونه لکه د قیات هېڅ اهلیت نه لري وغیره ږدي، او دا لقبونه دوي د مسلمانانو حاکمانو ته استعمالوي.

د دغو حاکمانو په سر کې خلفاء راشدین، ابوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم گڼي، رافضي شیععه مذهبه گمراه عالم مجلسي په خپل کتاب (بحار الأنوار) کې د خلفاء راشدینو متعلق وایي: غاصبین، ظالمان او له دین نه مرتدین دي، پراهل بیتو باندې د لومړنیو او وروستنو ټولو ظالمانو باندې دې لعنتونه وي او پر هغه چا چې د دوی په لاره روان دي.

دا د شیعگانو د مذهبي عالم مجلسي وینا ده چې کتاب یې هم د شیعگانو په نښه د الله د پیغمبرانو وروسته په حدیثونو کې غوره ترین کتاب دی، د دې قانون له مخې یې هغه څوک هم طاغوت دی چې د مسلمانانو خلفاءو تایید کوي، کلیني په خپل سند له عمر بن حنظله نه روایت کړي دي چې ما له ابوعبدالله علیه السلام نه پوښتنه وکړه چې که زموږ د دوو کسانو ترمنځ په دین یا میراث کې جنګ جگړه راشي ایا قاضي یا سلطان ته یې فیصله وړلی شو؟

هغه وویل: که په حق یا باطل سره څوک دوی ته فیصله یوسي نو که څه هم حق وي خو حرام یې واخستل، ځکه چې د طاغوت فیصله یې ومنودله رافضیان ایکی یواځې له رافضي حکومتونو سره مینه لري.

له دې کبله دوی چې هر چرته کار کوي نو خپلو خلکو ته حکومتونو کې د کار زمینه برابروي، او زیار او باسي چې له دغې حکومتي کارونو څخه سنیان لرې تیل باسي ترڅو په هر چا باندې واکوال وي، الله دې د دوی له شر نه مسلمانان وساتي!

د اهل السنن او شیعگانو ترمنځ د خلاف اسباب څه شی دي؟

نظام الدين اعظمي د خپل کتاب (الشیعة والمتعة) په مقدمه کې وایي: زمونږ او د اهل السنن ترمنځ اختلاف یواځې په فقهي مسایلو کې نه دی لکه متعه او بس. نا، بلکې ترمنځ مواصلي اختلاف اصولي اختلاف دی هو اختلاف مو ترمنځ عقیدوي اختلاف دی چې په دې نقاطو کې نچور دی:

رافضیان وایي چې قران ناقص او محرف دی او مونږ وایو چې قران د الله کلام دی، پوره دی او هېڅ نقصان نه لري، او تر هغه به پکې کوم تبدیل او تحریف ونه شي چې الله پاک ځمکه او څه چې پر ځمکه باندې دي په میراث کې واخلي، او الله پاک هم دا فرمایي (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ).

ژباړه: مونږ قران کریم ناز کړی دی او مونږ یې حفاظت په خپله کو.

رافضه شیعگان وایي: د لږ شمېر په استثناء د رسول الله صلی الله علیه وسلم له وفات نه وروسته صحابه کرام بېرته مرتد شوي دي او بېرته په شا ګرځېدلي دي، په دین او امانت کې یې خیانت کړی دی، او په خصوصي توګه بیا ابوبکر او عمر او عثمان رضي الله عنهم، له دې کبله درېواړه د شیعگانو په نېز سرسخته کافران، ګمراهان او سرکشه دي، خو ولې مونږ وایو: د رسول الله صلی الله علیه وسلم صحابه کرام له انبیاء وروسته غوره خلک دي، دوي ټول عادلان دي، هم په خپل نقل کې ثقه دي او هم یې په رسول الله صلی الله علیه وسلم باندې دروغ نه دي تړلي.

رافضه شیعگان وایي: دولس واړه شيعي امامان له ګناه او خطا څخه

معصوم دي، هم په غیبو او هم په ټولو علومو پوهیږي چې ملايکو، پېغمبرانو او رسولانو ته ورکړل شوي ول، هغوی په کَانَ او ما یكون ټولو باندې علم لري هېڅ شی ترې پټ او پناه نه دی، هغوی د ځمکې په ټولو ژبو باندې پوهیږي، او زمکه هم د دوي ده.

خو ولې مونږ وايو: دوی د نورو په څېر انسانان دي او ورسره هېڅ فرق او توپیر نه لري، په دوي کې ځینې علماء، ځینې فقهاء او نور ځینې یې خلفاء دي، مونږ ورته د هغه څه نسبت نه کو چې هغوی یې دعوه نه وي کړې، بلکې هغوی له دې څخه منعه فرمایلي ده او براءت یې ترې اعلان کړی دی، د سنیانو موحدینو او د شیعگانو مشرکینو ترمنځ د سولې سلا څه حکم دی؟

د سنیانو او رافضي شیعگانو ترمنځ د سولې سلا اړوند سماحة الشیخ عبدالعزیز رحمہ الله وایي: د سنیانو او رافضي شیعگانو ترمنځ جوړ جاړې هېڅ امکان نه لري، ځکه چې دواړه عقیدې سره بېلې او جلا دي، د اهل السنه والجماعت عقیده د الله توحید او خالص د هغه عبادت کول دي، نه به ورسره مقرب ملائک او نه به ورسره مرسل پېغمبر په دعاء کې شریکولی شي.

په غیبو باندې ایکی یواځې الله پوهیږي، او له صحابه کرامو سره مینه او محبت کول، او عقیده لرل چې دوی له انبیاء وروسته تر هر چا غوره خلک دي، په ټولو کې غوره ابوبکر او بیا عمر او بیا عثمان او بیا علي رضي الله عنهم او بیا ټول دي.

خو ولې رافضه شیعگان ټول د دې ضد دي، لکه چې د عقیدوي اختلاف له کبله د اهل السنه او د یهودانو، نصرانیانو او بدپرسته مشرکانو ترمنځ جوړ جاړې نه شي راتللی، داسې له شیعگانو سره هم سوله سلا نه شي کېدی.

په رافضه شیعگانو کې د سلفو او خلفو اقوال:

أشهب بن عبدالعزيز وایي: له امام مالک نه د شیعگانو باره کې پوښتنه وشوه هغه وویل: مه ورسره خبرې کوی او مه ترې روایتونه کوی ځکه دوی دروغ وایي.

او امام مالک دا هم وایي: څوک چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم ملګرو ته سپکې سپورې وایي نو بیخي د مسلمان نوم نه لري، او یا یې داسې وویل: دوی په اسلام کې بیخي برخه نه لري.

ابوحاتم وایي: مونږ ته حرمه وویل چې ما له امام شافعي رحمه الله نه واورېدل ویل یې: ددروغو پر گواهی باندې مې د شیعگانو په څېر نور څوک ونه لیدل.

عبدالله بن احمد بن حنبل وایي: ما مې له پلار نه د شیعگانو باره کې پوښتنه وکړه چې رافضه څوک دي: هغه وویل: هغه څوک چې ابوبکر او عمر ته کنځلې او سپورې ستغې وایي.

چا چې ترې د ابوبکر او عمر رضي الله عنهما متعلق پوښتنه وکړه هغه وویل: د رحمت کلمات پرې ووايه او څوک چې ورسر کینه کوي ترې براءت اعلان کړه.

خلال له ابوبکر مروزي نه روایت کړي دي چې ما له ابوعبدالله څخه پوښتنه وکړه چې ابوبکر او عمر او عایشې رضي الله عنهم ته څوک کنځلې کوي څه حکم لري؟ هغه وویل: بیخي مسلمان نه دی. زما مسلمانان وروره!! پر تا باندې واجب دي چې له شیعگانو څخه وډار شئ او هېڅ ډول عمل درامد ورسره ونه کړې.

IslamHouse.com

 islamhouseps

 IslamHousePs

 IslamHousePs

 islamhouse.com/ps/

For more details visit
www.GuideToIslam.com

contact us :Books@guidetoislam.com

 Guidetoislam.org

 [Guidetoislam1](https://twitter.com/Guidetoislam1)

 [Guidetoislam](https://www.youtube.com/Guidetoislam)

 www.Guidetoislam.com

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف: +966114454900 فاكس: +966114454900 ص ب: 29465 الرياض: 11457

ISLAMIC PROPAGATION OFFICE IN RABWAH

P.O.BOX 29465 RIYADH 11457 TEL: +966 11 4454900 FAX: +966 11 4970126

Download From; Aghalibrary.com

Download From; Aghalibrary.com

د شیعگانو عقیده

په دي کتاب کي د شیعگانو بعضي عقیدي د سؤال او جواب په شکل کي او د هغوي د معتبرو کتابونو نه په ډیر خکلی طریقي سره بیان شوي دي.

IslamHouse.com

مركز لاس انجلس
Center for Islamic Studies
www.islamhouse.com

